

**UCHWAŁA NR XXXIII/253/2017
RADY MIEJSKIEJ W RZEPINIE**

z dnia 23 czerwca 2017 r.

w sprawie zmiany nazwy ulicy Hanki Sawickiej w Rzepinie

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 poz. 446 z późn.zm.) w związku z art. 6 ust.1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016, poz. 774) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1.1 Zmienia się nazwę ulicy Hanki Sawickiej w Rzepinie, będącą drogą publiczną, zaliczaną do kategorii dróg gminnych, ustanowioną na działkach o nr ewid. 115 i 5 obręb miasto Rzepin, na nazwę: **Elizy Orzeszkowej**.

2. Przebieg ulicy wskazuje załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

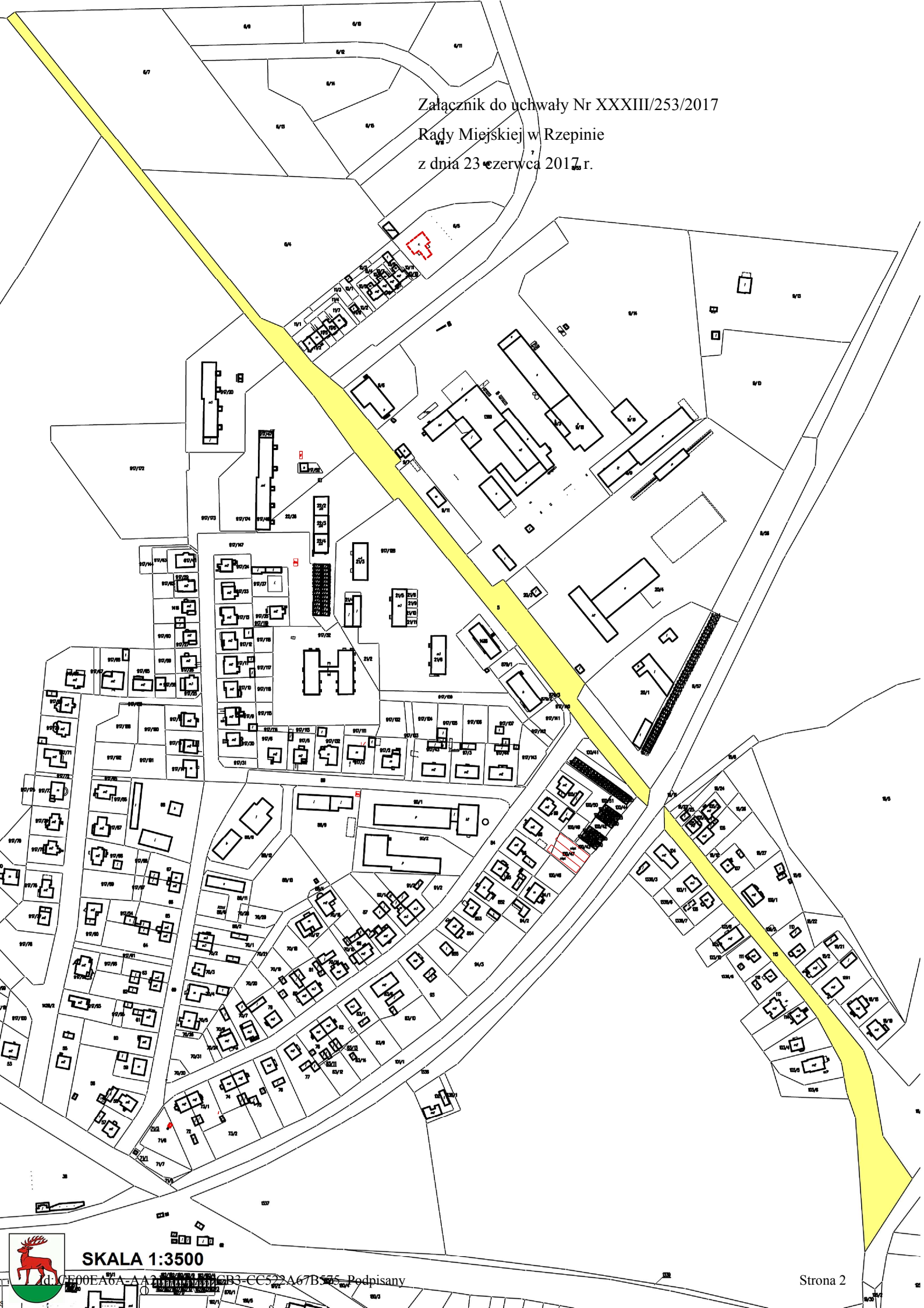
§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Rzepina.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Damian Utracki

Załącznik do uchwały Nr XXXIII/253/2017
Rady Miejskiej w Rzepinie
z dnia 23 czerwca 2017 r.

SKALA 1:3500

Id: CE00EA0A-AA21-428A-B3-CC522A67B575-Podpisany

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U z 2016, poz. 744; dalej: ustawa) obowiązujące w dniu jej wejścia w życie, tj. w dniu 2 września 2016 r., nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, upamiętniające osoby, organizacje, wydarzenia lub daty symbolizujące komunizm lub inny ustrój totalitarny lub propagujące taki ustrój w inny sposób, właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego albo związku, o którym mowa w art. 4 ustawy, zmienia w terminie 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Według art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2016, poz. 446 ze zm.) do wyłącznej właściwości rady gminy należy: podejmowanie uchwał w sprawach herbu gminy, nazw ulic i placów będących drogami publicznymi lub nazw dróg wewnętrznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2016, poz. 1440, z późn. zm.), a także wznoszenia pomników.

W Rzepinie znajduje się ulica Hanki Sawickiej. Instytut Pamięci Narodowej Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Oddziałowe Biuro Badań Historycznych w Szczecinie, pismem z dnia 5.12.2016r., znak sprawy: BBHSz-0763-18(2)/16, potwierdził konieczność zmiany nazwy ulicy Hanki Sawickiej.

Mając na uwadze przytoczone przepisy, w pełni uzasadnione jest podjęcie niniejszej uchwały przez Radę Miejską w Rzepinie.

Nowa nazwa ulicy upamiętni Elizę Orzeszkową (1841-1910) - powieściopisarkę, nowelistkę, publicystkę, propagatorkę pozytywizmu, działaczkę społeczną.

Eliza Orzeszkowa urodziła się w Miłkowszczyźnie koło Grodna, w zamożnej rodzinie ziemiańskiej. Lata 1852-1857 spędziła na pensji sakramentek w Warszawie, gdzie zaprzyjaźniła się z Marią Wasiłowską, późniejszą Konopnicką. W 1858 wyszła za mąż za Piotra Orzeszkę i zamieszkała w majątku męża - Ludwinowie. Klęska w wojnie krymskiej i bunt ludowy były przyczyną rozpoczętej przez carat dyskusji o reformach społeczno-gospodarczych, głównie o możliwości i sposobie uwłaszczenia chłopów. Forum dyskusyjnym były komitety ziemiańskie. Orzeszkowa zaangażowała się po stronie rozwiązań demokratycznych przeciwko egoizmowi posiadaczy - ku niezadowoleniu męża, na którym jednak wymogła zgodę na prowadzenie szkoły dla dzieci wiejskich.

Podczas powstania styczniowego Eliza Orzeszkowa pomagała powstańcom, między innymi przewoziła Romualda Traugutta do granicy Królestwa Polskiego i ukrywała powstańców w domu. Z powodu tej działalności jej mąż został aresztowany i zesłany na Syberię. Eliza Orzeszkowa wróciła wtedy do majątku rodziców, a w 1869 roku uzyskała unieważnienie małżeństwa i po sprzedaży Miłkowszczyzny zamieszkała w Grodnie. W tym też czasie rozpoczęła pracę pisarską, nawiązała kontakty ze środowiskiem "Tygodnika Ilustrowanego" i "Przeglądu Tygodniowego" - organu warszawskich pozytywistów. W latach 1879-82 przebywała w Wilnie, gdzie była współwłaścicielką księgarni wydawniczej publikującej książki, kalendarze i pismo humorystyczne. W 1882 r. władze carskie zamknęły firmę, a Eliza Orzeszkowa została internowana. W 1894 r. poślubiła Stanisława Nahorskiego, legalizując w ten sposób ich blisko trzydziestoletni związek.

W okresie od końca lat 70. do lat 90. XIX wieku powstały najbardziej znane i najlepsze utwory Elizy Orzeszkowej. W powieściach pojawiają się urozmaiceni i pogłębieni bohaterowie, nieraz pochodzący z najniższych sfer społecznych. Tematyka powieści i noweli jest bardzo różnorodna: pojawiają się w nich obrazy z życia wsi i miasta, z czasów współczesnych i ze starożytności; autorka podejmuje próby rozliczenia z przeszłością (powstanie styczniowe) i porusza ważne współczesne kwestie społeczne (np. życie na wsi, położenie chłopów, sytuacja Żydów - "Meir Ezofowicz", emancypacja kobiet – „Marta”). Wiele utworów przedstawia przekrój problemów i konfliktów społecznych i narodowych, jak na przykład jej najbardziej znana powieść "Nad

Niemnem".

W 1905 r. i 1909 r. wysuwano kandydaturę Orzeszkowej do nagrody Nobla w dziedzinie literatury. Eliza Orzeszkowa zmarła w 1910 roku w Grodnie; tam też została pochowana.

Kierownik Referatu Inwestycji i Zamówień
Publicznych

Joanna Pych